

عنوان مقاله:

ورزش هرگز از سیاست جدا نیست اما می تواند از سیاستمداران جدا باشد

محل انتشار:

دومین همایش ملی استعدادیابی ورزشی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

علی ذاکریان - دانش آموخته تحصیلات تکمیلی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

آیا سیاسی بودن ورزش خوب است یا بد؟ آیا اصولاً در شرایط امروز جهان ورزش می تواند راه خود را از سیاست جدا کند؟ و مهمتر از همه آیا سیاسی بودن ورزش تنها به معنی حضور افراد سیاسی و نظامی در راس امور ورزش است؟ آنچه از سیاسی بودن ورزش در ایران برداشت می شود پاسخ مثبت به همین پرسش آخر است؛ اینکه ورزش آن گاهی سیاسی است که روسای فدراسیون ها و یا مدیران عامل باشگاه ها افرادی سیاسی یا نظامی باشند. اما حقیقت ماجرا این نیست و این باور برداشتی بسیار سطحی از مسئله سیاسی شدن ورزش در ایران می باشد. کشورهای مختلف در دنیای امروز از فوتبال و ورزش به عنوان یک وزنه سیاسی جهت پیشبرد اهداف خود استفاده می کنند و این مسئله برکسی پوشیده نیست. اما نوع این بهره گیری از ورزش در مسیر سیاست است که بسیار حائز اهمیت می باشد. کشورهای اروپایی از حداقل نفوذ سیاسیون در تصمیمات ورزشی و چگونگی اداره فدراسیون های ورزشی برخوردار هستند اما در سوی دیگر از پتانسیل ورزش در جهت اهداف سیاسی خود حداکثر استفاده را می برند. در این کشورها هرگز یک سردار نظامی رییس یک فدراسیون و یا مدیرعامل یک تیم فوتبال نمی شود اما یک فدراسیون ورزشی و یا یک تیم فوتبال می تواند رفتار یا سرنوشت یک سردار نظامی را تحت تاثیر قرار دهد! و این است تفاوت سیاسی بودن ورزش در ایران و کشورهای دیگر. در سالیان اخیر ورزش تریبونی بسیار گسترده و کم خرج برای سیاستمداران شده و آن ها حداکثر بهره برداری را از آن برای پیشبرد اهداف خود می نمایند و بسیاری از اصحاب تجارت و سرمایه داران عظیم غربی و آسیایی شهرت از دست رفته یا هرگز به دست نیامده خود را در چمن سبز استادیوم ها و باشگاه های ورزشی می جویند. امروز همه دغدغه مدیران عالی ورزش ما برطرف کردن فضای ملتهب تی مهای استقلال و پیروزی است و همه به دنبال بهره برداری سیاسی از فوتبال هستند. مدیرانی برای فوتبال انتخاب می شوند که اصلاً آنان فوتبال را نمی شناسند و تا به حال آدرس فوتبال را نمی دانست هاند و این افراد سبب رکود فوتبال می شوند نه بازیکنان. مشکل فوتبال ما در زمین مسابقه نیست تصمیمات اشتباه مدیریت ورزش سبب سقوط فوتبال می شود، متأسفانه مدیران ورزش کشور سیاست را در فوتبال دخیل کرده اند که حاصلش شکست تیم گران قیمت ما در مقابل تیملبنان است که تا به حال به ما حتی یک گل هم نزده بود. امروز مدیر عامل باشگاه پرسپولیس از جیب دولت و ملت هزین ههای گزاف برای تیمش می کند و دقیقاً اشکال کار فوتبال هم همین جا است که نباید از پول دولتی برای فوتبال هزینه کرد. در فوتبال سیاسی ما هر کس به دولت نزدیک باشد بیشتر م ی تواند از منابع استفاده کند و برخی افراد سیاسی در فوتبال ما که وابسته به جریان های خاص سیاسی هستند، برای جمع آوری رأیبه فوتبال آمده اند. این هشداری به جامعه سیاسی است که دخالت خود را در جامعه ورزشی به حداقل برساند و تفکر استفاده ابزاری از ورزش را به دور اندازد و از ورزش یاد بگیرد و بازی منصفانه را در دستور کار خود قرار دهد. همچنین امیدواریم مدیریت و اجرایی ورزش کشور به اهالی فن و افراد تحصیل کرده ورزشی سپرده شود تا ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/230089>

